

det samme, som Ministeren har foreslaaet i samme Paragraf under Litra b. Hvorledes den Paastand saa skal forstaas, at vi stiller Kommunerne ringere, end Ministeren stiller dem, begriber jeg overhovedet ikke. Resultatet af de Foranstaltninger, der maatte blive truffet, vil ogsaa vise det modsatte, derom føler jeg mig fuldkommen overbevist.

Jeg begriber ikke, at Ministeren nu siger, at vi vil binde Kommunerne til en ganske bestemt Ordning. Det er netop det, vi ikke vil; vi vil fritage Kommunerne for en Regulering, som de aldrig magter; det er en Opgave, som ikke ligger naturligt for Kommunerne, og som de aldrig kan gennemføre saaledes, at der bliver et rationelt Grundlag, men det kan Staten. Det forekommer mig og mit Parti, at den Løsning, vi ønsker, er den naturligste Løsning paa dette Spørgsmaal; den anbefalede jeg i Gaar, og den vil jeg anbefale i Dag. Jeg tror ogsaa, at den, naar vi kommer til at forhandle nærmere i et Udvalg, nok skal vinde fornøden Tilslutning, saa at disse Tanker kan føres igennem.

Hauge: Hr. Martin Hansen udtalte, at Kommunerne aldrig vilde kunne magte en almindelig Regulering, men udelukkende maatte holde sig til en Regulering til Fordel for den ubemidlede Del af Befolkningen. Dette er ganske urigtigt. Det ærede Medlem vil sikkert ikke kunne fremføre noget Eksempel paa, at en Kommune har været ude af Stand til at gennemføre en almindelig Nedsættelse af Prisen paa en eller anden Vare, derimod findes der adskillige Eksempler paa, at Kommunerne har foretaget saadanne Prisnedsættelser, og mig bekendt foreligger der ikke Grund til Klage over Maaden, hvorpaa det er sket. Kommunerne kan altsaa meget vel foretage en almindelig Regulering, det er sket i ret vid Udstrækning, og der er i Virkeligheden ikke synderlig Forskel paa de Regler, hvorefter man foretager den almindelige Regulering, og den, hvorefter man foretager den begrænsede Regulering; der er kun een Grænse, som skal sættes. Men det er netop denne Grænsesætning, som volder Vanskeligheder, saa at det faktisk er vanskeligere at foretage en Regulering for en begrænset Del af Befolkningen end en almindelig Regulering. Økonomisk set betyder denne Grænse heller ikke tilnærmelsesvis det, som Venstre Gang paa Gang har fremhævet, thi i en Række Kommuner, specielt Købstadkommuner, viser det sig,

at den Del af Befolkningen, som man vil karakterisere som den mere bemidlede, altsaa den Del, som ikke skulde have nogen Hjælp, naar man vil regulere efter § 1, er saa lille, at det praktisk talt ikke betyder noget i økonomisk Henseende, og det er dog dette, som for Venstre har været det afgørende. Gang paa Gang har man fremhævet, at Staten ikke burde give Tilskud til Nedsættelse af Priserne til Fordel for den velhavende Del af Befolkningen, men udelukkende skulde yde Tilskud til en Regulering for en begrænset Del af Befolkningen. Jeg forstaar derfor ikke, hvorfor man nu stiller sig paa det Standpunkt, at Staten meget vel maa foretage en Regulering, naar den betaler det hele, medens det hævdes, at Staten ikke maa yde sit Bidrag til, at der foretages en Prisnedsættelse til Fordel for alle.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Martin Hansen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Anden Viceformand (Alfred Christensen): Jeg skal her afbryde Forhandlingen. Næste Møde holdes paa Mandag Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:

Forslag til Lov om kommunale Dyrtidsforanstaltninger.

2) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Fastsættelse af Husleje.

3) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Nedsættelse af en Kommission til Overvejelse af Boligforhold.

Mødet hævet Kl. 4.